mè amor, pazièn
pensier pù bèl e dolc
me véges sói che nase
strusiàndo arènt le galte

e ti che pàres sgéva
‘nfrizàda dent ‘ndel cör
par pò ciutàr för dolcia
pòla de ‘n ram de fiori

me slìses pian el cào
co le tò man, farfale
scoltando ‘l baticör
che stormenìs el viver

sès dì de sgiànzi azùri
che me ‘mpitura ‘l véder
en scoanìo pù tèndro
da tegnìr struc’ al calt

sès dent de mi par sèmpro
come ‘l mè cör che bate
‘na ragia de ‘n orlòi
che ‘l segna ‘l tèmp pù bèl

te vöi tegnìr chi fisa
vesìna, strùca al pèt
careza de i mè cruzi
sintér vèrs al mè ciel

ma tèime ‘n pöc par man

entant che và gió ‘l sol
sentadi a la bancheta
scoltando ‘l vènt che tase

e sota ‘mpasionada
la val compagna ‘l rìo
lasando che ‘l susùr
devèntia serenada

Giuliano

E’ San Valentino…